

[Bundvad.]

vis relation til lavtlønsudviklingen, et princip, som folketingets partier tidligere har givet deres tilslutning til. Pensionisterne kan på mange måder sammenlignes med lavtlønsgrupperne, og vi har for mig at se efter en ILO-konvention en forpligtelse til at sørge for, at de sociale pensioner følger arbejds-lønnen i et vist rimeligt forhold.

Men sådan har regeringen ikke set på det. Regeringen har uanset henvisningen i bemærkningerne kappet enhver forbindelse til det lige vedtagne mæglingsforslag og opstillet sine egne normer, som i forhold til mæglingsforslaget er ugunstige for pensionisterne, der på den måde får for lave tillæg. Regeringen har fulgt sin egen vurdering med en henvisning til, at man tager sit udgangspunkt i en ramme på 3,5-4 pct. inkl. dyrtidstillæg. Hvad betyder nu det? For mig at se betyder det for det første, at pensionisterne kommer til at betale deres eget dyrtidstillæg. Man måtte ellers gå ud fra, at dyrtidstillægget ydes for at sikre den standard, man enten havde forhandlet sig til på et arbejdsmarked, eller som var fastsat i loven. Men her trækker man det altså fra den forhøjelse, som man ellers havde tiltænkt pensionisterne. På arbejdsmarkedet er dyrtidstillægget for april udbetalt med 20 øre pr. time uden modregning i lønfremgang. Efter det foreliggende lovforslag modregnes dyrtidstillægget, før der bliver tale om forhøjelse, og det får uheldige konsekvenser.

Jeg vil gerne henvise til, hvad regeringen selv siger i bemærkningerne vedrørende andet års regulering. Man siger, at der er 300 mill. kr. til rådighed det andet år, og så regner man med, at der kan komme en dyrtidsregulering, der vil koste, skal vi sige ca. 200 mill. kr., hvorefter der er 100 mill. kr. til rådighed til forhøjelser. Men hvis man nu tænker sig, at der kommer to dyrtidsreguleringer, så resulterer regeringens regnestykke i, at pensionisterne skal have penge med hjemmefra, nemlig 100 mill. kr., eller at man skal nedsætte pensionerne tilsvarende, og det kan vel ikke være meningen. Jeg synes, det er forkert, at pensionisterne skal betale deres egen dyrtidsregulering. Hvis man vil følge den fremgangsmåde, mon det så ikke havde været mere reelt at sige, at pensionisterne vil få en forhøjelse på 2,2 pct. for ægtepar og 2,5 pct. for enlige?

For mig at se vil dette forslag medføre, at pensionisterne kommer ud for en niveauforringelse. I 1969 blev pensionisternes fremgang så absolut holdt i underkanten af lavtlønsfremgangen. Man husker måske, at der også dengang fra radikal side var tvivl om, hvorvidt man var gået langt nok, og den radikale ordfører var noget forundret over, hvordan de tillæg skulle kunne sikre mod en længlidning. Allerede dengang havde vi altså et efterslæb, og i de følgende to år er der sket en betydelig længlidning, som lavtlønsgrupperne har fået kompensation for ved mæglingsforslaget, mens pensionisterne igen bliver ladet tilbage med beskedne reguleringer. Man må da kunne se, at pensionisterne nu står over for en reel tilbagegang i forhold til de andre grupper. Den dækningsprocent, som vi hidtil har regnet med, er allerede faldende og vil fremover være faldende, hvis dette lovforslag vedtages.

Det er muligt, at ministeren er vejet tilbage for at yde højere tillæg til alle pensionister, altså også dem med måske større indtægter ved siden af pensionens grundbeløb, men i så fald kunne ministeren gå videre ad den vej, som er betrådt i § 1, stk. 2, og forhøje pensionstillægget. Jeg har tidligere rejst spørgsmålet om en sådan regulering af pensionstillægget, og jeg er tilfreds med, at den sker, men jeg mener altså, at man her regulerer med et for lille beløb. Hvis man regulerede på pensionstillægget, ville det jo være i tråd med lavtlønspolitikken.

Ud fra det, jeg her har sagt, vil man forstå, at vi ikke uden videre kan acceptere det lovforslag, der ligger her. Det betyder reelt, at regeringen økonomisk set vil holde pensionisterne tilbage i forhold til andre grupper, som vi ellers sammenligner pensionisterne med, og de må i denne forbindelse regnes for en lavtlønsgruppe. Når jeg tænker på, at vi for nylig ophævede alderstillægget for de 80-årige, forekommer det mig, at der videreføres en tendens her, som for mig at se lægger op til en forringelse af vor sociale standard. Det er beklageligt at måtte konstatere det, men sådan ser jeg det. Vi må se meget nøje på dette lovforslag i socialudvalget.

Ministeren antyder i sin fremsættelse, at embedsmænd i socialministeriet og skatte-departementet arbejder med det, vi kalder skatteklemmen. Det var hr. Grünbaum, der